

УДК 636.8:616-056.527

Макарова К. І., здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Канівець Н. С. кандидат ветеринарних наук, доцент

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна

e-mail: nataliia.kanivets@pdaa.edu.ua

Дев'ятко О. С., кандидат технічних наук

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

КЛІНІЧНІ ОЗНАКИ ОЖИРІННЯ У КОТІВ

Вступ. Надмірна маса тіла (ожиріння) нині є проблемою для котів, які утримуються у хатніх/квартирних умовах. Не секрет, що ожиріння провокує розвиток цукрового діабету не лише у людей, але й дрібних тварин (собак, котів). У світовій ветеринарній практиці ожиріння серед домашніх котів є значно поширеною патологією. Водночас, надмірна маса тіла у тварин підвищує ризик розвитку ураження шкіри (дерматоз), ротової порожнини (відкладення зубних каменів, запалення ясен тощо), суглобів (остеоартрит), сечового міхура та уретри, та досить часто скорочує термін життя тварини [1,3]. Тому, вказана тема є досить актуальною.

Мета дослідження. Визначення характерних ознак ожиріння у котів.

Матеріали і методи дослідження. Дослідження виконувались в умовах клініки ветеринарної медицини ЛДК «Теодор» м. Миколаїв у період з вересня 2020 по жовтень 2021 року.

Об'єктом дослідження були коти з надмірною масою тіла (n=12). Проводили загальноклінічні дослідження, здійснювали проміри частин тіла, для визначення бальної оцінки вгодованості [2].

Результати дослідження. Аналізуючи отримані результати, необхідно відмітити, що у 100 % (n=12) хворих котів реєстрували надмірну масу тіла (5-7/9 балів за оцінкою вгодованості), що проявлялось відсутністю «талії» при огляді зверху (фронтальна проекція). За пальпації не відчувався хребетний стовп та ребра, а всі кісткові виступи (кінцівок, морди тощо) були згладженими. Також, ці тварини мали задишку, пригнічення загального стану та кульгавість, що було спровоковано ожирінням. Під час руху, хворі коти «викидали» лапи, що можна пояснити жировим відкладенням у підшкірній клітковині, переважно черева, який заважав фізіологічним рухам тварини.

У 58,3 % котів з надмірною масою тіла, власники спостерігали розлади акту дефекації (закрепи, проноси). Такі зміни можливі за порушення годівлі (незбалансованість раціону) та обміну речовин, зокрема ліпідів. У більшості хворих котів (n=10) зменшилась рухова активність, що можна пояснити навантаженням на кістяк надмірної маси тіла.

Температура тіла хворих на ожиріння котів знаходилась в межах норми і становила $38,7 \pm 0,5^{\circ}\text{C}$. За пальпації черевної порожнини органи майже не відчувались. За аускультатії серця відмічали аритмію, та послаблення обох тонів. У частини тварин (n=9) шерстний покрив був тьмяним, скуйовдженим, що ймовірно пов'язано з відсутністю «туалету» шерсті. Водночас, у цих тварин спостерігали сухість шкіри та наявність лусочок (лупа).

Окрім зазначених змін, зі слів власників стало відомо, що у хворих котів була підвищена сонливість та схильність до залежування.

Висновки. Таким чином, за ожиріння у котів можна виділити наступні клінічні ознаки:

задишка, зникнення лінії «талії», кульгавість, сонливість, малорухливість, пригнічення загального стану, скуйовдження шерсті та сухість шкіри, розлади травлення (закрепи, проноси).

Література

1. Öhlund, M., Palmgren, M., & Holst, B. S. (2018). Overweight in adult cats: a cross-sectional study. *Acta veterinaria Scandinavica*, 60(1), 5. <https://doi.org/10.1186/s13028-018-0359-7>
2. Диез М. Бальная оценка упитанности кошек и собак. *Focus Waltham*. 2006. Т. 16, №1. С. 39–40
3. Локес-Крупка Т. П., Канівець Н. С., Деренчук Ю. І., Криливець Ю. В. Значення дієтотерапії за лікування свійських котів, хворих на гепатит. *Вісник Полт. держ. аграр. акад.* Полтава: РВВ ПДАА, 2018. № 1 (88). С. 135–137.

УДК 636.7.09:616-07:616.37-002

Марчук Д. С., здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Палюх Т. А., кандидат ветеринарних наук, старший викладач

Національний університет біоресурсів та природокористування України, м. Київ, Україна
e-mail: dar.ch2211@gmail.com

ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ПАНКРЕАТИТУ У СОБАК

Актуальність. Панкреатит є одним із поширених захворювань шлунково-кишкового тракту у собак. Гострий панкреатит становить 66% від усіх захворювань цього органу. До того ж лікування тварин з цією патологією досить складне, що пов'язано із швидкістю і непередбачуваністю розвитку захворювання, а також, у багатьох випадках, із не встановленою його причиною.

Постановка проблеми. З'ясувати основні аспекти діагностики та лікування панкреатиту у собак.

Аналіз літературних джерел. Панкреатит – це гостре чи хронічне, за перебігом, захворювання, що характеризується запаленням підшлункової залози. В залежності від ступеня важкості, може супроводжуватися аутолізом органу. Панкреатит сильного ступеня вираженості характеризується обширним некрозом тканин. [3]

Діагностику необхідно починати зі збору анамнезу та намагатися встановити причину появи панкреатиту.

Можливими причинами захворювання можуть бути зміни у харчуванні (наприклад, введення жирних продуктів, різка зміна корму чи переїдання), реакція на токсини та лікарські препарати, травми та гіпоперфузія, рідше зустрічаються – гіперкальціємія і аденокарцинома підшлункової залози.

Наступним кроком є огляд тварини та оцінка симптомів захворювання. Найчастіше вони такі: гострі приступи блювоти, діарея (можлива з домішками крові), болючість у ділянці черевної порожнини, гарячка та пригнічення, відсутність набору ваги та анорексія, дегідратація, аритмія та часте дихання [1]

Після цього призначають допоміжні дослідження. Серед них:

Загальний аналіз крові – спостерігається лейкоцитоз, підвищення рівня фібриногену, підвищення гематокриту і загального білка, тромбоцитопенія (ДВЗ-синдром). [1]

Біохімічний аналіз крові – спостерігається підвищення активності ліпази та амілази (ці показники можуть підвищуватися при інших захворюваннях ШКТ, при хронічній хворобі нирок), підвищення АСТ, лужної фосфатази, незначна білірубінемія, гіпоальбумінемія, гіперглікемія, зниження вмісту кальцію в крові.[1]

Ультразвукове дослідження – один із найкращих методів діагностики панкреатиту у